

“Nə desəm, mahnimdan artıq olmayıacaq”

Aygün Səmədzadə: “Həyat gözəldir, bütün acılarıyla bərabər küsə bilmirsən ondan...”

Bəzi insanlar var ki, dünyaya gəldiyiandan seçilirlər. İstər istədədi, istərsə də davranışları ilə etrafdaşlardan fərqlənlərlər. Eynilə müsahibimiz kimi... Onun bəstələdiyi həzin, ürəyəyatılmış musiqləri dinlədikdə, həyatına nəzər saldıqda və söhbətləşdikdə bu qənaətə gəlmək o qədər də çətin deyil...

Müsahibimiz əməkdar incəsənət xadimi, bəstəkar Aygün Səmədzadədir.

- Aygün Səmədzadə necə uşaq olub və necə bir ailədə böyüyüb?

- Sevgidən doğulmuşam. Sevgi dolu bir ailədə böyüümüşəm. Ailəm ənənələri qoruyub, dəyərlərə hörmətə yanaşım, amma daxili sərbəstliyimizə, inkişafimizə heç vaxt manə olmayıb. “Olma” sözünü eşitdiyimə görə yox, hiss etdiyimə görə bilmışem.

- Musiqi duyumunuz istedaddır, yoxsa genetik amillərin də rolü var?

- İnsanın özüne “mən istedadlıyam” deməsi, mənəcə, o qədər də yaxşı hal olmaz. Hər halda, bu sualın cavabını mən də, siz də bilirsınız... İstedad olmasa genetika susacaq... Qanında, canında musiqi, sənət qaynayan o qədər ailələr var ki, uşaqlarının hamısı istedadlı olmur. Bu baxımdan özümü xoşbəxt hesab edə bilərem. Genlərim istedadımla dostdur. Ailemiz-nəslimiz, ümumiyyətlə, savad, musiqi, sənət duymuşu baxımdan sevilən nəsildir və əminəm ki, mənim bu cavabımı oxuyan və bizi tanıyan heç kim cümlələrimə ağız būzmaz.

- Deyirlər, yaxşı mahnilər ildirim çaxması kimi ani yaranır. Bu proses sizdə necə olur?

- Mənə görə mahni yaranmasının xüsusi resepti və hazırlanma müddəti yoxdur... Hər dəfə fərqli... Anı də ola bilər... Uzun da süre bilər yaranış...

- Aygün xanım, şairlər ilk şerlərini sevgiye həsr edirlər? Bəs bəstəkarlar necə?

- Ümumiyyətlə, sənətin qidası sevgidir.

- Bele bir söz var ki, “Keçən güne gün çatmaz”... Siz bu nostaljiyle yaşayandansız?

- Baxır keçən gündə ney iada salırsan... Anamla bağlı olan hər güne görə keçmişə dönmək istəyərəm... Özümə bağlı hər addımımı doğru ve yanlış olmasından asılı olma-yaraq dəyərləndirirəm. Keçənlərim gözeldir, amma gələcəyin daha xoş ola biləcəyinə inananlardanam.

- “Tut ağacı”ndakı kimi xatirələrle yaşamağı xoşla-

yırsınız?

- Mən xatirələrle yaşamıram. Onlar mahnilərə köçür və artıq dirləyici mahnilərlə bərabər xatirələrə yaşayır. Mənim xasiyyətim, görünüşüm, davranışım göstərir həyat tərzimi. Xatirələrə uzun-uzadı qalan adam təsiri bağışlamırıram... Bu ruh hali müəyyən saatlarda ola bilər... Və heç kim də yalnız xatirələrə yaşamağı arzulamırıam. Həyat gözəldir. Bütün acılarıyla bərabər küsə bilmirsən ondan... “Bu gündən bir də olmayıacaq” deye düşüne bilsək, hər saatın qədrini bilerik.

- Tələbəlik və ya məktəb illəri ilə bağlı maraqlı xatirəniz varmı? O günləri necə xatırlayırsınız?

- Məktəb illərim “Məktəb illərində”... Kəmale Abiyevanın şeiri düşüncələrimi tam ifadə edib ki, ona belə bir mahni yaranıb. Mənəcə, nə desəm, mahnimdan artıq olmayıacaq. Təhsil illərim ümumilikdə oxumaqla keçib. Thalaçı olmuşam. Qızıl medal, Üzeyir Hacıbəyov təqəyüd,

na çalışma fikrim yoxdur...

- Mirey Matyə deyir ki, oxuduğu mahnilər onun yaşantılarıdır. Bəs siz necə deyirsiniz?

- Hardasa yaşadıqları və yaşayacaqlarım...

- İlk dəfə bəstələyəndə nədən ilhamlandıınız? Ümumiyyətlə, Aygün Səmədzadənin ilham qaynağı nədir?

- Fərq etməmişəm... Doluyamsa yazacağam...

- Vaxtanq Kikabidzenin məşhur mahnisində deyilir ki, mənim illərim mənim var-dövlətimdir. Siz də öz illərinizi belə qiymətləndirirsiniz?

- Düşünürəm ki, bu potensialla illərim daha zəngin ola bilərdi... Yəni yaradıcılıq imkanları baxımından daha çox yarada bilərdim.

- Sizin keçmişinizi ifadə edən və ya öz həyatınızla bağlı mahnınız varmı? Orada sizin uşaqlığınız, həyatınız təsvir olunsun?

- Bakı haqqında naşıl.

- Aygün xanım, niyə ən yaxşı mahnilər sevgi mahniləri hesab olunur?

- Mahnilərin gözəlliyi musiqisi və musiqinin ədəbi mövzusu ilə vəhdətindən yaranır... Amma bu, danılmaz həqiqətdir ki, içində sevgi olmayan heç nə sevile biləz... Mövzusundan asılı olmayaraq, mahnilərin içində sevgi hopdusa, o sevilməyə məhkumdur. Gənclərin sevgi mahnilərinə sevgisi təbiidir. Çünkü sevirlər.

- Belə bir misra var ki, etmədiklərim yandırır məni... Ele bir şey varmı ki, etməməsiz və peşman-sız?

- “Peşmanam”. Bu sualın cavabına görə bu mahniləni dinleyin.

- Hazırda hansı mahni üzərində işləyirsiniz?

- Bilirsiniz ki, dekabrın 1-də böyük bir layihəni nümayiş etdirdik. Heydər Əliyev sarayında çox uğurlu bir Sənət Gecəm oldu. Bundan sonra daha böyük işlərə imza atmaq fikrindəyəm və bu yoldayam artıq... Ümid edirəm ki, Azərbaycan musiqi mədəniyyətinə xidmet edən insanlardan biri olduğumdan yeni nailiyyətlərim sənətsevərləri sevindirəcək...

diplomlar, müsabiqələrde daim birincilik və s. Eyni zaman da, tez aile qurdum. Teləbe iken qızım dünyaya geldi. Amma bütün bunlar təhsilimin keyfiyyətinə xələl gətirmədi. Çünkü övladları anam böyüdü...

- Aygün xanım, birinci olmaq hamiya nəsib olur. Amma siz həmişə birinciliyinizi qorunusuz. Bunun sırrı nədədir?

- Birincilik... Bilirsiniz, sizin sualınız bir çoxlarında qıcıq doğura bilər. Gəlin, heç kimi əsəbileşdirməyək... (gülür-A.Ə). Belə bir iddiam və heç kime özümü təsdiq elətdirmək kimi bir arzum da yoxdur. Yəni “bu mənəm”, “mən beləyəm” və s. Amma uşaqlıqdan məni görürər, sevirər... Bu da bir uğurdur. Görünürsənə, uğurlusən demək... Öz tədbir və məclislerimizdə, olduğum yerdə seçilirəm, olmadığım yerdə yerim görünür... Həm də liderlik və xarizma uşaqlıqdan nəzərə çarpan bir şeydir. Harada oldun, görünə və bilinə bilirsənə gözlə... Bundan istifadə qaydaları isə artıq insanın təribyesi və mədəniyyəti ilə bağlıdır.

Həmişə düşünürdüm ki, yazıraq, sevirər, dinleyirər. Musiqimizi sevirlərə, deməli, özümüzü də ele qiymətləndirirər... Amma bəzi məqamlarda gördüm ki, insanların əksəriyyəti kütlə psixologiyasından yuxarı qalxa bilmir... Sosial şəbəkələrdə səndən xəbersiz, icazəsiz şəklini və ya videolarını götürüb xəbərə çevirib paylaşırlar. Bunlara yazılın rəylərin çoxunu oxuyarken ürəyim bulanır. Təkcə özümlə bağlı deyil, ümumiyyətlə, bu, belədir. Elə hey fikirləşdim ki, “bu adamlara nə olub? Niyə şəxsi həyatlarında olan uğursuzluqlarının cavabını tanınan, sevilən, bir az xoşbəxt görünən adamların ayağına yazmaq istəyirələr. Və yazdığını mahnilərin aqressiya dolu ürəkləri yumşaltması-

Aygün ƏZİZ